

سرزمینی که مورد بی‌مهری محمدرضا پهلوی قرار گرفت!

۶ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۲۲:۰۸

در آذر ۱۳۴۸ اداره ششم وزارت امور خارجه به مدیرکل سیاسی وقت پیشنهاد کرد که در کنیا و تانزانیا از کشورهای آنگولوفون در شرق و کشورهای ساحل‌عاج و سنگال از کشورهای فرانگولوفون در غرب آفریقا نمایندگی تأسیس کند. اما روابط با قاره آفریقا در اولویت نبود.

قبل از پیروزی انقلاب اسلامی برقراری و بسط روابط دیپلماتیک با کشورهای آفریقایی در سیاست خارجی ایران فاقد تقدم بود. تعداد نمایندگی‌های سیاسی ایران در این قاره محدود بود و تبادل هیأت‌های دیپلماتیک رونق زیادی نداشت. در این دوران مجموعه معاهدات منعقد شده بین ایران و کشورهای آفریقایی ۶۰ معاهده بود. در حالی که در همین مدت تنها با شوروی ۸۵ معاهده منعقد شده بود. به عبارت دیگر، تعداد معاهدات منعقد شده با شوروی از کل معاهدات منعقد شده با قاره آفریقا بیشتر بود.

«با وجود تاریخ طولانی روابط ایران و آفریقا که پیشینه آن به زمان داریوش هخامنشی بر می‌گردد، شناخت این روابط منحصر به مناطق شمال و شرق آفریقا بوده است. مطالعه در زمینه برقراری روابط با کشورهای آفریقایی در وزارت امور خارجه از اوایل سال ۱۳۴۳ شروع شد و در آذر ۱۳۴۸ اداره ششم وزارت امور خارجه به مدیرکل سیاسی وقت پیشنهاد کرد که در کنیا و تانزانیا از کشورهای آنگولوفون در شرق و کشورهای ساحل‌عاج و سنگال از کشورهای فرانگولوفون در غرب آفریقا نمایندگی تأسیس کند. اما روابط با قاره آفریقا در اولویت نبود و سه عامه؛ یعنی روابط شخصی شاه و اطرافیانش با رهبران کشورهای آفریقایی، گرایش و همسویی برخی کشورهای آفریقایی به جهان غرب و به ویژه آمریکا و اهمیت استراتژیک کشورهای آفریقایی در برقراری روابط نقش ایفا می‌کرد. به همین دلیل ایران پیش از انقلاب تنها در نه کشور این قاره نمایندگی سیاسی داشت که کشورهای همسوی با غرب در سیاست خارجی ایران اولویت داشتند.»

منبع: بخش‌های احمد، بررسی تاریخی روابط خارجی ایران و قاره آفریقا، تاریخ روابط خارجی، تابستان ۱۳۸۷، شماره ۳۵، ص ۴۰

<https://www.cafetari.kh.com/news/48851/سرزمینیا-مورد-بی-مهری-بی-مورد-سرزمینیا>